

ἄφθονοι εἶχον ἐσχάτως σχηματίσει ὁάσεις περίξ πολυαριθμῶν τεματίων. Οἱ ὁδοιπόροι εἰσῆλθον εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Γιαππάρ, τὸ δὲ θάρρος αὐτῶν ἠύξησεν ὅτε ἀνεγνώρισαν ὅτι ἐπλησίαζον εἰς τὸν Ἰκεανόν. Τῷ ὄντι σημεῖα ἀλάνθαστα καταδείκνυον τὴν γειτνίασιν τῆς θαλάσσης, τῇ δὲ 11 Φεβρουαρίου 1861 εἶδον τὴν παλιόρουαν ὑφοῦσαν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἐλῶν, ὑφ' ὧν περιορίζεται ἡ Γιαππάρ. Ὁ Burke εἶχεν ἔτι νὰ διέλθῃ μεγάλην ἀργιλώδη πεδιάδα, δυστυχῶς ὅμως θάμνοι ἀδιέξοδοι καθίστων αὐτὴν ἀδιάβατον. Οἱ ἄνδρες ἦσαν ἐξησθενημένοι, οἱ πλείστοι τῶν ἵππων καὶ τῶν καμήλων εἶχον ἀποθάνει, οἱ δ' ἐπιζῶντες δὲν ἤθελον νὰ προχωρήσωσι. Τρόφιμα δὲν ἔμενον πλέον, ἐδέησε λοιπὸν νὰ παραιτηθῶσι τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν Ἰκεανόν. Ἡ ἐπάνοδος ἀπερσιόση, ὁ δὲ Burke καὶ ὁ Wills ἀπέθανον ἐκ τοῦ καμάτου καὶ τῆς ἀδυναμίας ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Κούπερ.

Οὗτοι ἐχάραξαν τὴν ὁδὸν, ὁ δὲ John Mac Douall Stuart ἠκολούθησεν αὐτὴν μέχρι τέλους, καὶ κατόρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἥς ὁ ἀτυχῆς Burke ἤκουσε μόνον μακρόθεν τὸν φλοῖσθον.

Διὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν μαρτύρων τούτων τῆς διερευνήσεως τῆς Αὐστραλίας καὶ διὰ τῶν προσπαθειῶν καὶ ἤττον ἀτυχῶν περιηγήσεων τῶν Landsborough, τῶν Mac Kinlay, τῶν Hardwicke, τῶν Cowte, τοῦ Ερνέστου Gilles, τοῦ συνταγματάρχου Warburton, ἡ Αὐστραλία ὡς καὶ ἡ Αφρικὴ γίνονται ἤδη γνωστῆ, ἀλλὰ δὲν διερευνήθη ἐξ ὀλοκλήρου. Βορειοδυτικῶς ἡ χώρα τοῦ Τάσμαν, βορείως δὲ ἡ τοῦ Ἀρουαίμ καὶ βορειοανατολικῶς ἡ τῆς Καρπενταρίας καὶ ἡ τῆς Νέας Γιόρκης παρέχουσι εὐρὸν στάδιον εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν μελλόντων ἐρευνητῶν· δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἐκ τῶν ἐξ ἑκατομμυρίων καὶ 353 χιλιάδων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Αὐστραλίας, πλέον τοῦ τρίτου εἶναι εἰσέτι ἄγνωστα. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀποδεικνύουσι πόσον τὰ ὑφ' ἐνὸς μόνου ἀνδρὸς κατορθούμενα εἰσι μικρὰ ἐν τῷ μεγάλῳ ἔργῳ τῆς τοῦ κόσμου διερευνήσεως. Ἀλλὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ὅσα ἐξετέλεσαν πάντες πολλαπλασιάζεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἡ δὲ κατάκτησις τῆς γῆνης σφίραξ καθίσταται ἔργον χρόνου καὶ ὀσημέριαι συντελεῖται.

ΕΝΙΑΣ Σ. ΣΟΡΓΕΟΣ.

ΙΧΘΥΣ ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΟΣ

Ἐπάρχουσι ζωόφυτα, φυτὰ σαρκώδη, τετράποδα με ῥάμφος νήσσης, ὠτόκτα ἅμα καὶ θηλαστικά, ὑπάρχουσι ὁμοίως καὶ τετράποδα πτηνὰ, κτλ.

Τὸν κολοφῶνα εἰς τὰ παράδοξα ταῦτα ἀποκυήματά της ἐπέθηκεν ἡ φύσις, ἥτις φαίνεται, ἔχει καὶ αὐτὴ τὰς στιγματάς της, διὰ τῆς πλάσεως ἰχθύος ἀναρριχωμένου.

Ὁ ἰχθύς οὗτος, ὃν οἱ φυσιοδίφαι ἐβάπτισαν Ἀνάβαρτα, ἐγκαταλείπει ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας τὸ ὑγρὸν τοῦ στοιχείου, οὐ τινος ἐκτὸς ἀποθνήσκουσι οἱ ὁμογενεῖς του, καὶ ἐξέρχεται εἰς τοὺς ἀγρούς, ὅπως μεθυσθῆ ἐξ οἴνου φοινίκων.

Ὁ μικρὸς οὗτος ἀκροβάτης ἅμα καὶ μέθυσος, ἐξέρχεται τοῦ ὕδατος, προχωρεῖ ἔρπων καὶ πηδῶν ἐπὶ τῶν περυσίων του, ἀκολούθως ἕνεκα τῆς μεγάλης εὐκαμψίας τοῦ σώματός του καὶ τῇ βοήθειᾳ τῶν ἀκανθῶν τῆς οὐρᾶς του, αἵτινες εἶνε ἀληθῶς ζῶσαι ἀπάγαι, ἀναρριχᾶται εἰς τοὺς κλάδους, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν κορυφὴν τῶν φοινίκων. Τότε ὁ μικρὸς λίχνος ἐμφορεῖται τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ζαχαρωδῶν χυμῶν τῶν φοινίκων, οὗς ὑπεραγαπᾷ ὡς πίθηκος.

Ἀλλὰ πῶς ὅμως κατορθώνει τὸ φαντασιόπληκτον τοῦτο ἀκανθοπερὺγιον νὰ ζῆ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος; Ἰδοὺ πῶς. Ἡ φύσις, ἥτις οὐδέποτε περιπίπτει εἰς ἀμηχανίαν, ἐνέθηκεν εἰς τὸν λαίμον τοῦ Ἀνάβαρτος θύλακον ἐρμητικῶς κατάλειψον, ὅστις εἰσδέχεται καὶ συντηρεῖ τὸ ὕδωρ ὡς ἂν εἰς ἀναρριχόμενος ἰχθύς ἀνοίξῃ τὸ στόμα.

Τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ υγραίνῃ τὰ βρογχία του κατὰ τὰς εἰς τὴν ξηρὰν ἐκδρομὰς του, καὶ νὰ βάλῃ νερὸν εἰς τὸ κρῖσόν του. . . ὀλίγον ἀργὰ ὅμως, διότι ἀφ' οὗ ἐμφορηθῆ καλῶς τῶν χυμῶν τῶν φοινίκων, κατακρημνίζεται ἐκ τοῦ δένδρου, ἀναίσθητος ἐκ τῆς μέθης, ἔτοιμος ἄλλως νὰ ἐπαναρχίῃ τὴν ὀργιαστικὴν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος ἐκδρομὴν του.

Ἱστορία

ΜΙΚΡΑΣ ΒΙΟΛΙΣΤΡΙΑΣ

Ἡ ἱστορία μιᾶς μικρᾶς βιολιστρίας—οὕτως ἠδύνατό τις νὰ ἐπιγράψῃ τὴν ἀκόλουθον διήγησιν, ἢν ἐρανεζόμεθα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ *Aïwanos*, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη. Πρόκειται περὶ μικρᾶς κόρης, τῆς μικρᾶς Τούα, εἰς ἣν ἀπενεμήθη τὸ πρῶτον βραβεῖον βιολίου ἐν τῷ ὠδείῳ τῶν Παρισίων, μεταξὺ εἴκοσι καὶ τεσσαρῶν διαγωνισθέντων, ἡλικίας ἀπὸ δεκαεξέ μέχρις εικοσιπέντε ἐτῶν· ἡ δεσποινὶς Τούα εἶναι μόλις δεκατριετής.

Ἡ ἱστορία τῆς μικρᾶς ταύτης κόρης, ἥς ἡ φήμη θέλει μετ' ὀλίγον διαδοθῆ καθ' ὅλον τὸν κόσμον, ἀποτελεῖ ἀληθὲς μυθιστόρημα.

Ὅλοι οἱ τῆς οἰκογενείας Τούα, ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν, ὑπῆρξαν κτίσται καὶ κατήγοντο ἐκ Τουρίνου· καὶ ὁ πατὴρ δὲ τῆς βιολιστρίας ἦτο ἐπίσης κτίστης, λαμβάνων ἡμερομισθίον δύο καὶ ἡμίσεος φράγκων.

Ἄλλ' ἠγάπα ἐμπαθῶς τὴν μουσικὴν, καὶ ἂν καὶ ἐντελῶς ἀδίδακτος, ἀπεφάσισεν οὐχ ἤττον ἡμέραν τινὰ νὰ ἐκμάθῃ μόνος ὄργανόν τι. Οὕτω λοιπὸν ἐκ τῶν πενήκτων ἡμερομισθίων του καταθέτων λεπτὸν ἐπὶ λεπτοῦ, ἐσύναξεν ἐπὶ τέλους δέκα φράγκα, δι' ὧν ἠγόρασε βιολίον, καθ' ἑκάστην δ' ἐσπέραν, μετὰ τὴν ἐπίπανον ἡμερομισθίαν